

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Шумен, 28.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. Хаджииванова
Йордан В. Димов

при участието на секретаря Т. Св. Тодорова
като разгледа докладваното от Мирослав Г. Маринов Въззивно гражданско дело № 20223600500450 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение №260017/21.08.2020г. по гр.д.№1165/2018г. по описа на ШРС, с допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение №260030/15.01.2021г. по с.д., съдът е осъдил „МОСКОВ“ ЕООД, ЕИК, да възстанови, да не спира, да не пречи и др. на **водоподаването** в собствените на Н. П. Г. ЕГН ***** и „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД, ЕИК - недвижими имоти, находящи се в гр. Ш..., представляващи: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2 и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно с 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на гр.Шумен, осъдил е „МОСКОВ“ ЕООД да заплати на „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД - сумата от **676,80** лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от категорията на пропусната полза, изразяващи се в лишаване от възможността да ползва недвижим имот, находящ се в гр. Ш..., представляващ: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2, по плана на □ гр.Шумен и да придобива средства от него, чрез отдаването му под наем, считано от **01.08.2015г. до 31.12.2015г.**, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 26.04.2018 г. до окончателното □ изплащане; както и да заплати на Н. П. Г., сумата от **6701,10** лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от категорията на пропусната полза, изразяващи се в лишаване от възможността да ползва недвижим имот, находящ се в гр. Ш..., представляващ: сграда за търговия - бърза закуска, с

идентификатор 83510.664.230.2, по плана на □ гр.Шумен и да придобива средства от него, чрез отдаването му под наем, за периода от **01.01.2016г. до 22.08.2019г.**, ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска- 26.04.2018 г. до окончателното □ изплащане; като е **отхвърлил** иска в останалата му част до пълния предявен размер, както и за периода от 01.03.2015г. до 31.07.2015г., както и по отношение на самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3 , заедно с 76/612 ид.части от дворното място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен, като неоснователен и недоказан. С решението съдът е осъдил „МОСКОВ“ ЕООД, да заплати на „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД и Н. П. Г. направените деловодни разноски съразмерно с уважената част от исковата претенция в размер на 1902,40 лева., осъдил е „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД и Н. П. Г. да заплатят на "МОСКОВ" ЕООД направените деловодни разноски съразмерно с неуважената част от исковата претенция в размер на 364,40 лева.

Недоволни от така постановеното решение останали и двете страни. Ищцовата страна Н. П. Г. атакува решението в частта, с която е отхвърлена претенцията и по чл.49 ЗЗД за заплащане на пропуснати ползи от възможността да ползва и да придобива средства, чрез отдаването под наем на собствения си недвижим имот - Кафе - аперитив, поради което моли да бъде отменено в тази част и да бъде уважен иска за периода 01.01.2016г. - 26.04.2018г. в размер на 6878,41 лева и за периода м.Май 2018г - 22.08.2019г. по 251,91 лева месечно - 4030,56 лева, или общо 10908,97 лева ведно със законната лихва. Ответникът "Москов" ЕООД обжалва решението на районния съд в осъдителната част, като сочат доводи за неправилност, и молят съда да го отмени и постанови друго, с което ищцовите претенции да бъдат изцяло отхвърлени.

В срока по чл.263 от ГПК, въззиваемите не са депозирали отговор на насрещната жалба.

С определение 260158/09.03.2021г. по в.гр.д.№67/2021г. по описа на ШОС, съдът е оставил без движение исковата молба по настоящото дело, с указания да уточнят предявените от тях четири обективно и субективно съединени искове по чл.49 ЗЗД по размер и период, по отделно за всеки от ищците и за всеки от двата недвижими имота. С допълнителна искова молба от 22.03.2021г., ищцовата страна е уточнила претенциите си по следния начин: "Юли - Жан 2010" ЕООД - от Март 2015г. до Декември 2015г. - 4000 лева, от които 1500 лева за сградата за търговия - бърза закуска, и 2500 лева за кафе - аперитив; Н. П. Г. - от м.Януари 2016г. до 26.04.2018г. - 4000 лева, а за периода м.Май 2018 - 22.08.2019г. - 2774 лева за сградата за търговия - бърза закуска, и за кафе аперитив - 7200 лева за периода м.Януари 2016г. до 26.04.2018г., и 2774 лева за периода м.Май 2018 - 22.08.2019г..

Въззивните жалби са подадени в срок, редовни и процесуално допустими.

Съдът констатира, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо в обжалваната част, с която съдът е разгледал предявените негаторни претенции по чл.109 ЗС по отношение на ищеца Н. П. Г., и осъдителните искове по чл.49 ЗЗД за периода до

предявяване на иска 26.04.2018г., поради което и спора следва да се разгледа по същество в тази част. В останалата част решението е недопустимо. На първо място е необходимо да се отбележи, че при предявяване на исковата молба ищецът "Юли - Жан 2010" ЕООД, както е отбелязано и в нея, е продал процесните недвижими имоти през 2015г. на втория ищец Н. П. Г., поради което и за първия ищец няма правен интерес от негаторния иск по чл.109 ЗС, и в тази част решението следва да се обезсили, като недопустимо, а производството по делото следва да се прекрати. Като недопустимо следва да се обезсили и решението в частта с която е разгледана непредявена претенция по чл.109 ЗС на Н. П. Г., а именно, с която съдът е осъдил ответника да не спира, да не пречи и др. на водоподаването. Осъдителния негаторен иск е бил предявен от ищеца с петитум - "да възстанови водоподаването", и останалата част от диспозитива на атакувания съдебен акт е произнесена свръхпетитум, поради което и следва да се обезсили. Решението е недопустимо и в частта, с която съдът е разгледал и се е произнесъл и по искови претенции на Н. П. Г. по чл.49 ЗЗД за периода след предявяване на исковата молба 26.04.2018г. до 22.08.2019г., поради което и следва да се обезсили, а производството по делото да се прекрати в тази част. Ищеца е предявил с исковата си молба претенции за двата имота за периода от м.Март 2015г. до предявяване на иска 26.04.2018г. за обща сума 15200 лева. С молба от 20.02.2020г. ищцовата страна е поискала на основание чл.214, ал.1 ГПК да бъде допуснато увеличение на размера на иска, съобразно заключението по допуснатата ССЕ, с още 5548 лева за двата обекта, считано от м.Май 2018г. до 22.08.2019г., когато било възстановено водоподаването според СТЕ. Съдът е допуснал така направеното искане, като не е съобразил, че с едновременно изменение и на петитума, и на основанието /период, след подаване на исковата молба/, се добавя изцяло нов иск, а не се изменя допустимо предявения - по основание или размер.

Шуменският окръжен съд, след като обсъди доводите изложени в жалбите, становищата на страните, и прецени поотделно, и в съвкупност събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Районен съд - гр.Шумен е бил сезиран с осъдителни негаторни искови претенции по чл.109 ЗС и чл.49 ЗЗД от "Юли - Жан 2010" ЕООД и Н. П. Г. срещу "Москов" ЕООД, за възстановяване на водоподаването в собствените на втория ищец недвижими имоти, и за заплащане на пропуснатите ползи от неправомерното прекъсване на водоподаването, уточнени по - горе.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, се установява, че първият ищец е придобил през 2011г. недвижими имоти, представляващи сграда за търговия - бърза закуска с идентификатор 83510.664.230.2, и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе - аперитив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно със 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230 по плана на гр.Ш.... През 2015г. имотите били продадени от търговското дружество на втората ищца /дъщеря на управителя на търговеца/. Поземления имот с идентификатор №83510.664.230 бил съсобствен между ищцовата, ответната страна и С.Н.С. и съпругата му Е.С., които притежавали офис - самостоятелен обект в сграда, ведно с 14/612 ид.ч. от от

дворното място, цялото от 612 кв.м. През 2014г. с НА е било учредено право на строеж, от страна на „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД, С.С. и съпругата му Е.С. на съсобственика „МОСКОВ“ ЕООД представлявано от Николай Москов, право да построи и да стане изключителен собственик на монолитна сграда на три нива, със застроена площ от 262 кв.м., с предназначение за търговски обект и жилища. Ответникът предприел изграждането на тази нова постройка с предназначение за търговски обект и жилища, като за нея е издадено и удостоверение от общ.Шумен за въвеждане в експлоатация. Всички обекти в поземления имот са били снабдени с вода от северния имот на процесния, чрез една тръба с последващи разклонения. При изграждането на постройката по учреденото право на строеж, както сам признава и ответника в отговора на исковата молба, докато се строяла новата сграда, водата в имота на ищците била захранвана с временно отклонение от новоизградената водомерна шахта, като ответника заявява, че имало уговорка ищцата да му заплаща сумата за ползваната от нейния обект вода. Ответника сочи още, че след като ищците били уведомени, че докато не си поставят водомер в шахтата и изградят водопровод по утвърден проект от ВиК, няма да могат ползват вода от неговата шахта, започнали да подават жалби и сигнали до ВиК, община и прокуратура. От изготвената в първоинстанционното производство съдебно техническа експертиза се установява, че ответникът, при строежа на собствената си сграда е прекъснал водоподаването към другите ползватели и след това не го е възстановил. Между двете постройки на ищцата имало надземно прекарана тръба, която била спукана, но тя касае единствено вътрешното свързване на сградите на ищцата. Към момента на изготвяне на заключението към имота на ищцата имало водоподаване, което се установява, че е било възстановено на 22.08.2019г. В заключението по приетата ССЕ се сочи, че месечния пазарен наем за обект бърза закуска е 135,36 лева за периода 03.2015г. - 12.2016г., 137,15 лева от 01.2017г до 12.2017г., и 139,52 лева от 01.2018г. до 04.2018г. , съответно за същите периоди за обект кафе - аперитив - 244,40 лева, 247,63 лева и 251,91 лева. Разпитаният в първоинстанционното производство свидетел Емин Бейнамин Емин, сочи, че до м. юли 2015 г. в имота ищците е имало вода, като през месец август същата година, водоподаването е било прекъснато. Излага, че е имал договор за наем с първия ищец за помещението - сграда за търговия - бърза закуска, като е имал намерение да го превърне в пицария, дюнър, и вложил средства за ремонта му, както и за инсталиране на вентилационна система. След като било прекъснато водоподаването в обекта през месец август 2015г., свидетеля нямал възможност да осъществи плановите си, въпреки уверението на наемодателя, че ще решат споровете за водозахранването с другия съсобственик на имота.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира за доказано, соченото от ищцовата страна ограничение на правото им на собственост, предизвикано от ремонтните дейности в имота на ответника, прекъснали съществуващото до този момент водоподаване към имота на ищеца, което ограничение е било неправомерно и е следвало да бъде незабавно преустановено. Ирелевантно за спора е дали са спазени всички технически изисквания и предписания на административните органи при изграждането на новата постройка, доколкото ответната страна е нямала законово основание да прекъсва водоподаването към собствените на ищеца постройки, и е следвало да го възстанови

безусловно и независимо от евентуални съществуващи спорове между съсобствениците, които е следвало да се уредят по предвидения в закона ред. Негаторният иск е средство за правна защита на правото на собственост срещу всяко пряко и/или косвено неоснователно въздействие, което без да отнема владението, ограничава, смущава и пречи на пълноценното използване на вещта според предназначението ѝ или в съответствие обема на правото на собственост. За да бъде основателен и уважен предявеният иск е необходимо ищецът да установи, че е собственик на процесния имот, както и че е налице неоснователно, противоправно действие от страна на ответника, с което се пречи на ищеца да упражнява своите права на собственик в пълен обем. За успешното провеждане на иска по чл. 109 ЗС не е необходимо да е нарушена конкретна норма на закона, достатъчно е наличие на неоснователни действия, които да пречат на собственика да упражнява правото си на собственост. Пасивно легитимиран по негаторния иск може да бъде не само извършителят на нарушението, но и всяко лице, което към момента на предявяване на иска поддържа това неоснователно действие. Както бе отбелязано по горе, съдът намира за безспорно установени по делото обстоятелството, че ищцата е собственик на процесните недвижими имоти, прекъсването на водоподаването към тези имоти от ответника, представляващо неоснователно въздействие, което пречи на пълноценното използване на имота и препятства упражняването на правото на собственост на ищите в пълен обем. В резултат на тези действията и бездействия на ответната страна, ищеца е в невъзможност да ползват собствения си имот по предназначение. Доколкото се установява, че след предявяване на иска, а именно на 22.08.2019г. водоподаването е било възстановено, т.е. неоснователното фактическото състояние не се поддържа към настоящия момент, иска по чл.109 следва да се отхвърли поради прекратяване на неоснователните действия, с които пречи на упражняването на правото на собственост след предявяване на иска. Ответника следва да понесе деловодните разноски по този иск, тъй като с поведението си е дал повод за завеждането му, и не го е признал. Решението следва да се отмени в тази част и постанови друго с което иска да се отхвърли на горното основание.

По отношение на предявените искове по чл.49 от ЗЗД, за заплащане на обезщетение за претърпени от ищите имуществени вреди от категорията на пропуснатите ползи от нереализиран наем. Елементите на фактическия състав на чл.49 от ЗЗД са следните: Вреда; Причинна връзка на вредата с противоправно поведение на прекия и причинител, а не с това на възложителя на работата; Вина на прекия причинител на вредата; Възлагане на работа на прекия причинител на вредата; Вредата да е причинена от изпълнителя При или по повод изпълнението на работата. В тежест на ищеца е да докаже настъпилите вреди и причинната им връзка с противоправно поведение на изпълнителя, без които елементи не би могло въобще да се коментират, както останалите изискуеми от закона предпоставки, така и отговорността на възложителя по реда на чл.49 от ЗЗД. Отговорността на лицата, които са възложили другиму извършването на някаква работа, за вредите, причинени при или по повод на тази работа, е за чужди противоправни и виновни действия или бездействия. Тази отговорност има обезпечително гаранционна функция и произтича от вината на

натоварените с извършването на работата лица. Съобразно чл.45, ал.2 от ЗЗД вината на изпълнителя се предполага до доказване на противното. В настоящия случай е установено, че ответника е прекъснал неправомерно водоподаването към собствените на ищеца постройки, и наличието на причинна връзка между незаконосъобразното, виновно бездействие на служителите на ответника и невъзможността на собственика да използва имота си по предназначение. С Тълкувателно решение № 3 от 13.01.2023 г. на ВКС по т. д. № 3/2021 г., ОСГТК, се прие, че причинените от деликт пропуснати ползи трябва да бъдат доказани със сигурност, както трябва да бъдат доказани със сигурност пропуснатите ползи, причинени от неизпълнение на договорно задължение. Тъй като пропуснатата полза представлява реална, а не хипотетична вреда, това предположение винаги трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото и не може да почива на логическо допускане за закономерно настъпване на увеличаването. Разяснено е, че пропуснатата полза е елемент от фактическия състав, пораждащ правото на обезщетение. Поради това и при липса на изрично установена в закона презумпция за настъпването ѝ, пропуснатата полза не се предполага, а следва да бъде доказана в процеса. На обезщетяване подлежат само реалните вреди, т. е. правото на обезщетение се поражда само за действително претърпените вреди, а не предполагаемите или хипотетични, доколкото обратното може да доведе до неоснователно обогатяване. Тъй като законът изисква реално настъпила вреда, за да възникне правото на обезщетение, предположението за наличието на пропусната полза трябва да се изгражда на доказана възможност за сигурно увеличаване на имуществото на увреденото лице, като не може да почива на логическото допускане за закономерно настъпване на увеличението, както е и прието с тълк. решение № 3/2012 г. по тълк. дело № 3/2012 г. на ОСГТК на ВКС. В процесния случай, доказаната възможност за сигурно увеличаване на имуществото на ищеца е установена единствено за помещението, представляващо - сграда за търговия - бърза закуска, обусловена от сключения договор за наем на помещението със свидетеля Емин Бейнамин Емин, поради което и обезщетение следва да се присъди за установения прекъснат период на водоподаване до този обект - от м.08.2015г. до предявяване на исковата молба 26.04.2018г.. За първия ищец периода е от м.08.2015г. до м.12.2015г. и е основателен за сумата от 676,80 лева, а за втория ищец за периода от 01.2015г. до 26.04.2018г. е основателен за сумата от 3809,64 лева. Атакуваното решение следва да се потвърди до така установените размери. В отхвърлителната си част по претенциите по чл.49 ЗЗД до пълния предявен размер и за периода от 01.03.2015г. до 31.07.2015г., досежно обект - бърза закуска, решението не е атакувано и е влязло в законна сила. По отношение на другия обект ищцовата страна не е провела успешно доказване на сигурно увеличаване на имуществото си от отдаването му под наем, както с оглед конкретно установеното състояние на имота, така и предвид липсата на сключени договори за наем или изрично изразени намерения за това, които да обосноват реално претърпяна вреда под формата на пропусната полза. Ето защо тези искиви претенции следва да бъдат изцяло отхвърлени. Атакуваното решение е правилно в тази част и следва да бъде потвърдено.

Решението следва да се коригира и в частта за разноските, като се отмени за

разликата над 950 лева, присъдени на ищцовата страна, а на ответната страна следва да се присъдят още 435,60 лева, до дължимия размер от 800 лева.

На основание чл.78, ал.1 от ГПК на жалбоподателя "Москов" ЕООД следва да се присъдят деловодни разноси за въззивното производство /двете въззивни и едно касационно производство/, съразмерно с обезсилената част от атакуваното решение в размер на 1252 лева.

Водим от горното, и на основание чл.271 от ГПК, Шуменският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение №260017/21.08.2020г. по гр.д.№1165/2018г. по описа на ШРС, с допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение №260030/15.01.2021г. по с.д., **САМО В ЧАСТТА**, с която „МОСКОВ“ ЕООД с ЕИК е осъден да възстанови, да не спира, да не пречи и др. на водоподаването в собствените на „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД, ЕИК, недвижими имоти, находящи се в гр. Ш..., представляващи: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2 и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно с 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен, **В ЧАСТТА**, с която "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК е осъден да не спира, да не пречи и др. на водоподаването в собствените на Н. П. Г. с ЕГН ***** , недвижими имоти, находящи се в гр. Ш..., представляващи: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2 и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно с 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен, **В ЧАСТТА**, с която "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК е осъден да заплати на Н. П. Г. с ЕГН ***** обезщетение по чл.49 вр. чл.45 ЗЗД в размер на 2891,46 лева за периода след предявяване на исковата молба от 26.04.2018г. до 22.08.2019г., като прекратява производството по делото в тази му част, като недопустимо.

ОТМЕНЯ решение №260017/21.08.2020г. по гр.д.№1165/2018г. по описа на ШРС, с допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение №260030/15.01.2021г. по с.д., **САМО В ЧАСТТА**, с която "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК е осъден да възстанови на водоподаването в собствените на Н. П. Г. с ЕГН ***** , недвижими имоти, находящи се в гр. Ш..., представляващи: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2 и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно с 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен, както и **В ЧАСТТА**, с която на ищцовата страна са присъдени деловодни разноси за разликата над 950 лева, като вместо това, в тази част, **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от Н. П. Г. с ЕГН *****, срещу "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК, иск по чл.109 от ЗС за възстановяване на водоподаването в собствените на Н. П. Г., недвижими имоти, находящи се в гр. Ш..., представляващи: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2 и самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аператив, с идентификатор 83510.664.230.1.3, заедно с 76/612 ид.ч. от дворно място от 612 кв.м., представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен, поради прекратяване на неоснователните действия, с които пречи на упражняването на правото на собственост след предявяване на иска.

ПОТВЪРЖДАВА решение №260017/21.08.2020г. по гр.д.№1165/2018г. по описа на ШРС, с допусната поправка на очевидна фактическа грешка с решение №260030/15.01.2021г. по с.д., **В ОСТАНАЛАТА ОБЖАЛВАНА ЧАСТ**, с която "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК е осъден да заплати на „ЮЛИ - ЖАН 2010“ ЕООД, ЕИК сумата от **676,80** лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от категорията на пропусната полза, изразяващи се в лишаване от възможността да ползва недвижим имот, находящ се в гр. Ш..., представляващ: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2, представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен и да придобива средства от него, чрез отдаването му под наем, считано 01.08.2015г. до 31.12.2015г., ведно със законната лихва, считано от датата на предявяване на иска - 26.04.2018 г. до окончателното □ изплащане, **В ЧАСТТА**, с която ответника е осъден да заплати на Н. П. Г. с ЕГН *****, сумата от **3809,64** лева, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от категорията на пропусната полза, изразяващи се в лишаване от възможността да ползва недвижим имот, находящ се в гр. Ш..., представляващ: сграда за търговия - бърза закуска, с идентификатор 83510.664.230.2, представляващо ПИ с идентификатор 83510.664.230, по плана на □ гр.Шумен и да придобива средства от него, чрез отдаването му под наем, за периода от 01.01.2016г. до 26.04.2018г., ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на предявяване на иска- 26.04.2018 г. до окончателното □ изплащане; **КАКТО И В ЧАСТТА**, с която са отхвърлени предявените иски по чл.49 вр. чл.45 ЗЗД по отношение на самостоятелен обект в сграда, предназначен за търговска дейност - кафе аперитив, с идентификатор 83510.664.230.1.3.

В необжалваната част решението е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Н. П. Г. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК деловодни разноски за първата инстанция в размер на още **435,60 лева**.

ОСЪЖДА Н. П. Г. с ЕГН *****, **ДА ЗАПЛАТИ** на "МОСКОВ" ЕООД с ЕИК деловодни разноски за въззивната инстанция в размер на **1252 лева**.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщаването му на страните, при условията на чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____